

[Sønderby]

Der er mørke skyer i sigte, og de talrige henvendelser, vi får fra foreninger og enkeltpersoner, er et synligt bevis for dette. Man må nok sige, at det vel ikke er vandmiljøplanen, som står øverst på de henvendelser, vi får. Det er en række andre ting, som jeg senere skal vende tilbage til. Vi er derfor ikke enige med Fremskridtspartiet i, at det er vandmiljøplanen alene, der er skyld i den situation. Det er en række forudsete og uforudsete hændelser, der er medvirkende til den krise, som landbruget står i. Regeringen har jo gentagne gange prøvet at løse problemerne. Desværre har vi ikke hver gang haft Fremskridtspartiet med til at hjælpe, men vi forventer da i hvert fald efter denne debat i dag, at Fremskridtspartiet vil støtte de forslag, der kommer.

Venstres gruppeformand nævnte en del af de problemer, som rejses i de henvendelser, vi får. Et af dem er gældsbyrden, og vi ved jo, at gælden er på ca. 100 mia. kr. Vi ved jo, at omkostningsstigningen er stor, og der er også faldende priser. Skattetrykket er et af de problemer, der presser landbruget, og miljøproblemerne er også blandt dem samt generationsskifteproblemerne og så også landbrugsloven, som Bernsteinudvalget nu tager fat på, når det er færdigt med refinansieringsforslaget.

Men det, der slider mest, er vel, at de unge ikke rigtig søger ind i landbruget. Når man spørger dem, hvorfor de ikke søger ind, er den første grund jo usikkerhedsproblemet, og den anden er miljøproblemerne, og derfor er det da rigtigt, at det er noget af det, som de unge peger på, men det er måske ikke så meget løsningen af miljøproblemerne, det er måske mere den måde, som de har været fremme på i debatten.

Derfor er det da udmærket, at vi får en drøftelse af, hvad Folketinget vil med dansk landbrug, og vi har jo egentlig set megen positiv vilje fra alle partier her i Folketinget, undertiden også fra Fremskridtspartiet, ikke hver gang, men vi forventer jo efter i dag, at de vil hjælpe os med at løse problemerne. Ikke kun for landbrugets skyld, men når der er 260.000, der er beskæftiget i landbruget – mere eller mindre direkte – og vi har en kæmpe valutaindtægt fra landbruget, som i øvrigt er faldende nu, ja, så må det være i alles interesse, at man nu tager fat på at løse de problemer, der ligger i landbruget. Det er altså til gavn for hele samfundet, og der er kommet en række forslag, og der kommer flere nu.

Problemet for dansk landbrug er måske lige så meget, at de problemer, som jeg nævnte før, er forskellige fra de problemer, som vore kolleger i EF har; det vil altså sige, at der er nogle konkurrenceproblemer. I disse timer lægges der sidste hånd på delbetænkningen om refinansiering af landbrugets gæld; den bliver offentliggjort i dag eller i morgen, og vi forventer da, hr. Dohrmann, at Fremskridtspartiet så siger: Her er nogle problemer, som vi vil være med til at løse, for den dyre gæld, som blev optaget i den socialdemokratiske regerings tid, de 30 mia. kr., der er højtforrentede, må vi i hvert fald have kigget på.

Omkostningsstigningen på grund af bl.a. de for høje lønstigninger hjalp erhvervspakken, som vi vedtog inden jul, jo på. Da var Fremskridtspartiet heller ikke for villigt til at se på det, men den har trods alt hjulpet.

Skattetrykket er for højt herhjemme; det har regeringen peget på gentagne gange. Der er fremsat forslag til ændring af formueskatten, og forslag til reduktion af ejendomsbeskatningen ligger stadig væk i Kommunaludvalget. Det skal jo være en del af den miljøkompensation, som Folketinget har lovet landbruget, og dér forventer vi også at Fremskridtspartiet hjælper.

Vi har også haft Fremskridtspartiets støtte til at hjælpe med forslaget om generationsskifte, og vi håber så, at det kan klares.

Men forespørgslen går mest på, hvor meget vandmiljøplanen har påvirket den krisestemning, der er i landbruget, og om det alene er vandmiljøplanen, der er skyld i situationen. Det mener vi fra Venstres side som sagt ikke. Det er en række af problemer, der er skyld i, at landbruget er i en krisestemning. Men jeg kan være enig med forespørgerne i, at debatten omkring vandmiljøplanen har fået bægret til at flyde over.

Vi husker vel alle fru Ritt Bjerregaards angreb på landbruget. Vi husker også fru Jytte Hildens senere angreb på Venstrebøndernes koner. Den slags angreb gavner jo ikke dialogen, de skaber ikke optimisme i erhvervet, tværtimod.

Vi arrangerede fra Venstres side – jeg var selv med til det – i 1982 en konference om miljøproblemerne, hvor vi spurgte: Konfrontation eller samarbejde? Det er desværre nok konfrontationen, der har præget debatten mest. På det sidste er debatten sådan ligesom svinget over til, at